

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3239/2022
28.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Јасмине Стаменковић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Ћирковић Мидић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство унутрашњих послова - Одред жандармерије у Краљеву, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Краљеву, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1068/22 од 13.06.2022. године, у седници одржаној 28.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1068/22 од 13.06.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1068/22 од 13.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П1 1316/21 од 23.12.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана је тужена да му за период од 10.10.2014. до 10.10.2017. године исплати на име неисплаћеног теренског додатка појединачне месечне новчане износе са законском затезном каматом од доспелости сваког тог износа до исплате, све ближе одређено и наведено у овом делу изреке. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да исплати тужиоцу на име накнаде трошкова поступка износ од 162.097,55 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1068/22 од 13.06.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка

и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Предмет тужбеног захтева је исплата неисплаћеног додатка на плату по основу теренског додатка у периоду од 10.10.2014. до 10.10.2017. године, у висини 3% просечне месечне зараде запосленог (у привреди) РС за сваки дан боравка полицијског службеника на терену. По оцени Врховног суда, узимајући у обзир садржину тражене судске заштите и начин пресуђења нижестепених судова, нема разлога за одлучивање о посебној ревизији у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), иако су измењене одредбе важећег Закона о полицији.

Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова о усвајању тужбеног захтева у складу су са постојећом праксом Врховног суда у тумачењу и примени релевантног материјалног права, а код утврђења да тужиоцу као припаднику жандармерије у спорном периоду није исплаћиван теренски додаток као накнада за рад и боравак на терену, који му припада на основу члана 147б раније важећег Закона о полицији („Сл. гласник РС“, бр.101/05...64/2015) и члана 47. став 2. Посебног колективног уговора за полицијске службенике („Сл. гласник РС“, бр.22/15 који је ступио на снагу 07.03.2015. године, са Анексом објављеним у „Сл. гласнику РС“, бр.70/15 који је ступио на снагу 20.08.2015. године) у висини одређеној према члану 39. Посебног колективног уговора за државне органе („Сл. гласник РС“ бр.25/15...50/15) и члану 44. став 1. Уредбе о накнади трошкова и отпремнини државних службеника и намештеника („Сл. гласник РС“, бр.98/07, 84/15), који прописи се до 05.02.2016. године, као дана ступања на снагу важећег Закона о полицији („Сл. гласник РС“ бр.6/16 са изменама), примењују сходно члану 169. ранијег закона, а за период после тога на основу члана 188. у вези члана 250. важећег закона, као и наведена Уредба и Посебни колективни уговор за државне органе, како су то правилно закључили нижестепени судови.

Из наведених разлога нису испуњени услови да се у овој правној ствари прихвати одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, због чега је на основу члана 404. ЗПП, Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате (накнаде штете) на име додатка на плату по основу приправности и за неисплаћени теренски додата поднета је 10.10.2017. године. Вредност предмета спора по основу теренског додатка износи 346.187,40 динара, који не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора не прелази новчани цензус за изјављивање ревизије, то је Врховни суд нашао да ревизија тужене није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изложеног, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа-судија,
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић